

281

UCHWAŁA Nr 241 RADY MINISTRÓW

z dnia 9 czerwca 1959 r.

w sprawie jednolitych norm czasu i stawek jednostkowych dla robotników zatrudnionych przy ręcznych pracach załadunkowych i wyładunkowych.

Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się jednolite normy czasu i maksymalne stawki jednostkowe dla ręcznych robót załadunkowych i wyładunkowych towarów masowych objęte katalogiem ustalonym przez Ministerstwo Komunikacji*).

2. Katalog norm czasu i stawek jednostkowych, o którym mowa w ust. 1, obowiązane są stosować jednostki gospodarcze wszystkich resortów z zastrzeżeniami wynikającymi z ust. 3 i 4.

3. Katalog norm czasu i stawek jednostkowych (ust. 1) nie obowiązuje przy załadunkach i wyładunkach dokonywanych:

- a) w kopalnictwie węgla,
- b) w spedycji drewna Lasów Państwowych i Zakładów Drzewnych Przemysłu Węglowego,
- c) na statki i ze statków żeglugi morskiej i śródlądowej,
- d) w transporcie wewnętrznym przedsiębiorstw.

4. Stosowanie katalogu norm czasu i stawek jednostkowych (ust. 1) w transporcie zewnętrznym przedsiębiorstw przemysłowych wymaga zgody właściwego ministra.

§ 2. Co do robót ładunkowych wyjątkowo wykonywanych za wynagrodzeniem dniówkowym, jak również co do opłacania czasu przejazdu z ładunkiem lub po ładunek, a także nie zawinionego przez robotnika przestoju zachowuje się nadal stawki godzinowe według obowiązujących układów zbiorowych pracy.

§ 3. Upoważnia się Ministra Komunikacji do uzupełniania w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej nowymi pozycjami katalogu norm czasu i stawek jednostkowych, o którym mowa w § 1.

§ 4. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym wprowadzenie w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w spółdzielniach i przedsiębiorstwach spółdzielczych jednolitych norm czasu i stawek jednostkowych, o których mowa w § 1.

§ 5. Upoważnia się Ministra Komunikacji do wprowadzenia w porozumieniu z Państwową Komisją Cen w taryfie towarowej transportu samochodowego i spedycji zmian wynikających z treści niniejszej uchwały.

§ 6. Z dniem wejścia w życie jednolitych norm czasu i stawek jednostkowych, określonych w § 1, traci moc uchwała nr 344 Prezydium Rządu z dnia 3 maja 1952 r. w sprawie wprowadzenia jednolitych norm i stawek akordowych dla robotników zatrudnionych przy pracach załadunkowych i wyładunkowych (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-37, poz. 542, z 1956 r. Nr 100, poz. 1158 i z 1958 r. Nr 33, poz. 188).

§ 7. Do stawek jednostkowych, o których mowa w § 1 ust. 1, mają zastosowanie przepisy uchwały nr 754 Prezydium Rządu z dnia 10 września 1952 r. w sprawie podwyższenia stawek akordowych dla robót załadunkowych i wyładunkowych w okresie kampanii jesiennej.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej oraz zainteresowanym ministrom.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

*) Od Redakcji: Katalog ten został wydany na zlecenie Ministerstwa Komunikacji przez Wydawnictwo „Arkady”, a rozprawdany jest przez Księgarnię Norm, Katalogów i Cenników — Warszawa 31, ul. Nowolipie 4.

282

ZARZĄDZENIE Nr 100 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 17 czerwca 1959 r.

w sprawie zasad ustalania okresów pracy i ciągłości pracy uprawniających do nagród za wieloletnią pracę (gratyfikacji jubileuszowych).

W celu ujednoczenia zasad ustalania okresów pracy i ciągłości pracy wymaganych do uzyskania nagród za wieloletnią pracę (gratyfikacji jubileuszowych) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy zarządzenia mają zastosowanie przy ustalaniu uprawnień pracowników do nagród za wieloletnią pracę, przysługujących na podstawie przepisów zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 28 kwietnia 1948 r. o na-

gradzaniu zasłużonych pracowników przemysłu podległego Ministerstwu Przemysłu i Handlu za nienaganą wieloletnią pracę w tym samym zawodzie względnie zakładzie pracy (Dz. Urz. Min. Przem. i Handlu Nr 12. poz. 172) lub na podstawie układu zbiorowego pracy.

§ 2. 1. Do okresu pracy wymaganego do uzyskania nagrody zalicza się, pod warunkiem zachowania ciągłości pracy, tylko okresy zatrudnienia w zakładach pracy określonych

w przepisach lub w układach zbiorowych pracy, o których mowa w § 1, chyba że obowiązujące przepisy stanowią inaczej.

2. Ciągłość pracy ustala się według zasad obowiązujących przy określaniu uprawnień do urlopu wypoczynkowego.

§ 3. 1. Niezależnie od okresów wymienionych w § 2 ust. 1 do okresu pracy wymaganego do przyznania nagrody zalicza się następujące okresy przerw w pracy:

A. z okresu przed drugą wojną światową:

- 1) służbę w Wojsku Polskim po dniu 1 listopada 1918 r.,
- 2) służbę w oddziałach powstańczych w powstaniach śląskich w latach 1919—1921 i w powstaniu wielkopolskim 1918—1919 r.,
- 3) służbę w oddziałach ludowych w czasie wojny domowej w Hiszpanii,
- 4) pobyt w więzieniach i obozach koncentracyjnych za działalność rewolucyjną,
- 5) przerwy w pracy, wynikłe z prześladowania za działalność w obronie interesów klasy robotniczej;

B. z okresu drugiej wojny światowej:

- 1) służbę w Wojsku Polskim,
- 2) służbę w polskich formacjach wojskowych w ZSRR po dniu 13 maja 1943 r.,
- 3) służbę w oddziałach, które prowadziły walkę z hitlerowskim okupantem,
- 4) służbę pełnioną w Armii ZSRR,
- 5) służbę w polskich formacjach wojskowych na Zachodzie w czasie od dnia 1 września 1939 r. do dnia 13 lutego 1946 r. oraz w armiach sojusznicznych,
- 6) pobyt w niewoli oraz w wojskowych obozach internowanych osób pełniących służbę w formacjach określonych w pkt 1—5,
- 7) przerwy wynikłe z represji stosowanych przez hitlerowski okupant, a mianowicie: pobyt w więzieniu z przyczyn ideowych, pobyt w obozach koncentracyjnych i obozach pracy, przymusowe wywiezienie na roboty;

C. z okresu po drugiej wojnie światowej:

- 1) służbę w Ludowym Wojsku Polskim,
- 2) służbę publiczną z wyboru lub na skutek zarządzenia władz,
- 3) naukę w szkołach, do których pracownik został skierowany przez zakład pracy lub jednostkę nadrzędną,
- 4) okres niezdolności do pracy uprawniający do rent i zasiłków,

5) okresy przerw w pracy wynikłe z pozbawienia wolności lub niezgodnego z prawem rozwiązania stosunku pracy, gdy następnie pracownik uzyskał w przepisanej trybie pełną rehabilitację,

6) okresy pracy w organizacjach społecznych i politycznych.

2. Właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej może zezwolić na zaliczenie do okresu pracy wymaganego do przyznania nagrody okresów służby wojskowej z poboru w armiach innych niż wymienione w ust. 1.

3. Warunkiem zaliczenia okresów wymienionych w ust. 1 i 2 jest powrót do pracy w tym samym zakładzie pracy lub w innym, w którym stosowane są przepisy o nagradzaniu za wieloletnią pracę, w ciągu trzech miesięcy od ustania przyczyny przerwy w pracy, chyba że późniejszy powrót do pracy nie był zawiniony przez pracownika.

§ 4. Okresy niewykonywania pracy z powodu przymusowego przesiedlenia w czasie drugiej wojny światowej nie są uważane za przerwy w ciągłości pracy, lecz nie podlegają zaliczeniu do okresu pracy wymaganego do przyznania nagrody.

§ 5. Właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej oraz zarządem głównym właściwego związku zawodowego może uznać inne niż wymienione w § 3 i 4 okresy niewykonywania pracy z przyczyn niezależnych od pracownika za nie powodujące przerwy w ciągłości pracy; okresy te jednak nie podlegają zaliczeniu do okresu wymaganego do przyznania nagrody.

§ 6. 1. Zasady ustalania okresów pracy uprawniających do otrzymania nagrody określone w zarządzeniu należy stosować, jeżeli układ zbiorowy pracy nie stanowi inaczej.

2. Stosowanie odmiennych zasad ustalania okresów pracy uprawniających do otrzymania nagrody niż przewidziane w zarządzeniu wymaga, poza przypadkami określonymi w ust. 1, zgody Prezesa Rady Ministrów.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy obowiązujących obecnie zasad odmiennego obliczania w górnictwie okresów pracy uprawniających do otrzymania nagrody.

§ 7. Przepisy zarządzenia stosuje się przy ustalaniu uprawnień do nagród, których terminy płatności przypadają po dniu wejścia w życie zarządzenia.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

ZARZĄDZENIE Nr 104 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 19 czerwca 1959 r.

w sprawie urlopów pracowniczych na kształcenie się korespondencyjne i zaoczne.

W celu stworzenia lepszych warunków do kształcenia się korespondencyjnego i zaocznego pracownikom urzędów oraz instytucji i przedsiębiorstw państwowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownikowi urzędu, instytucji państwowej lub przedsiębiorstwa państwowego, będącemu uczniem średniej korespondencyjnej szkoły ogólnokształcącej, której siedziba znajduje się poza miejscem pracy i zamieszkania pracownika,